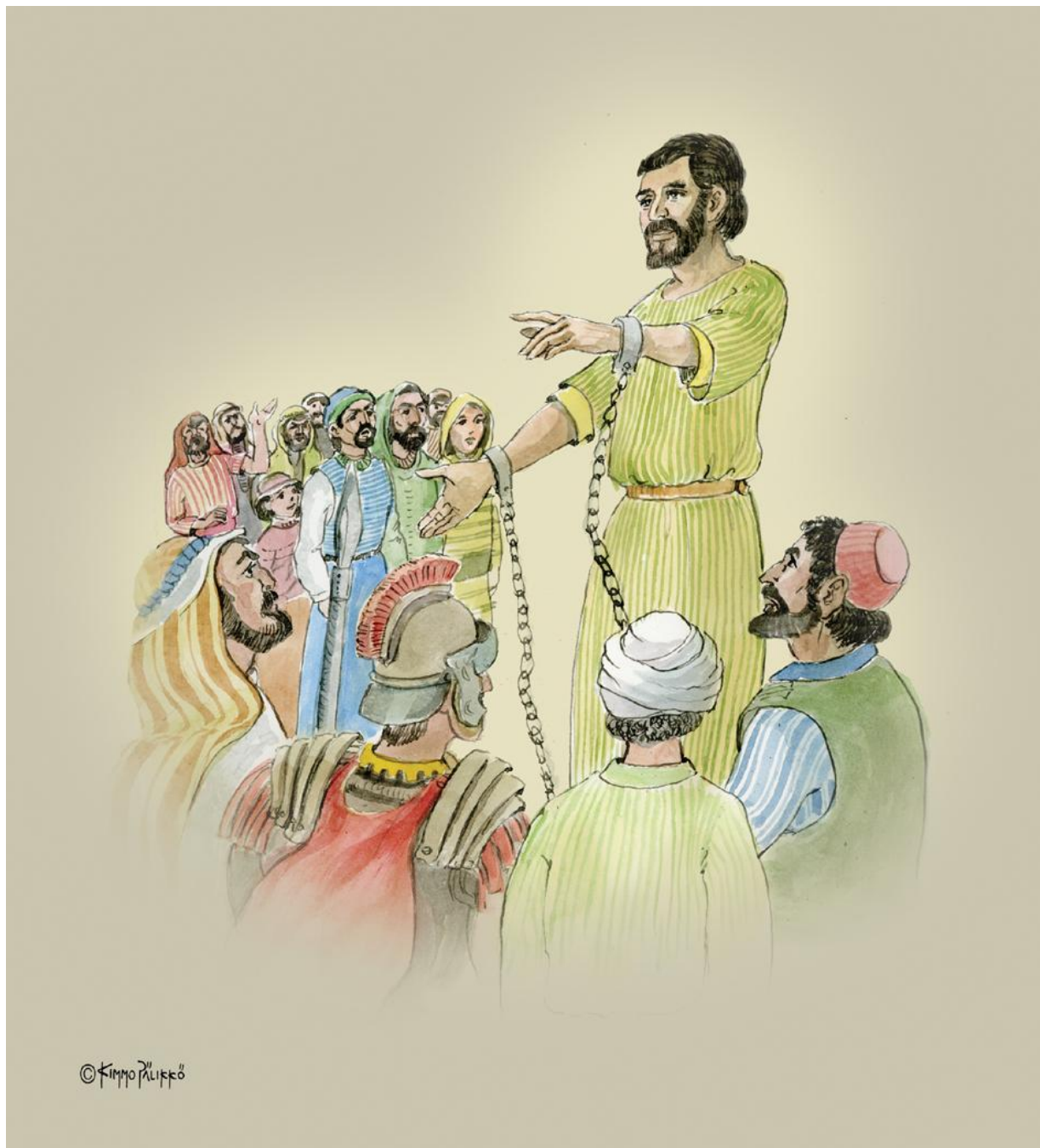
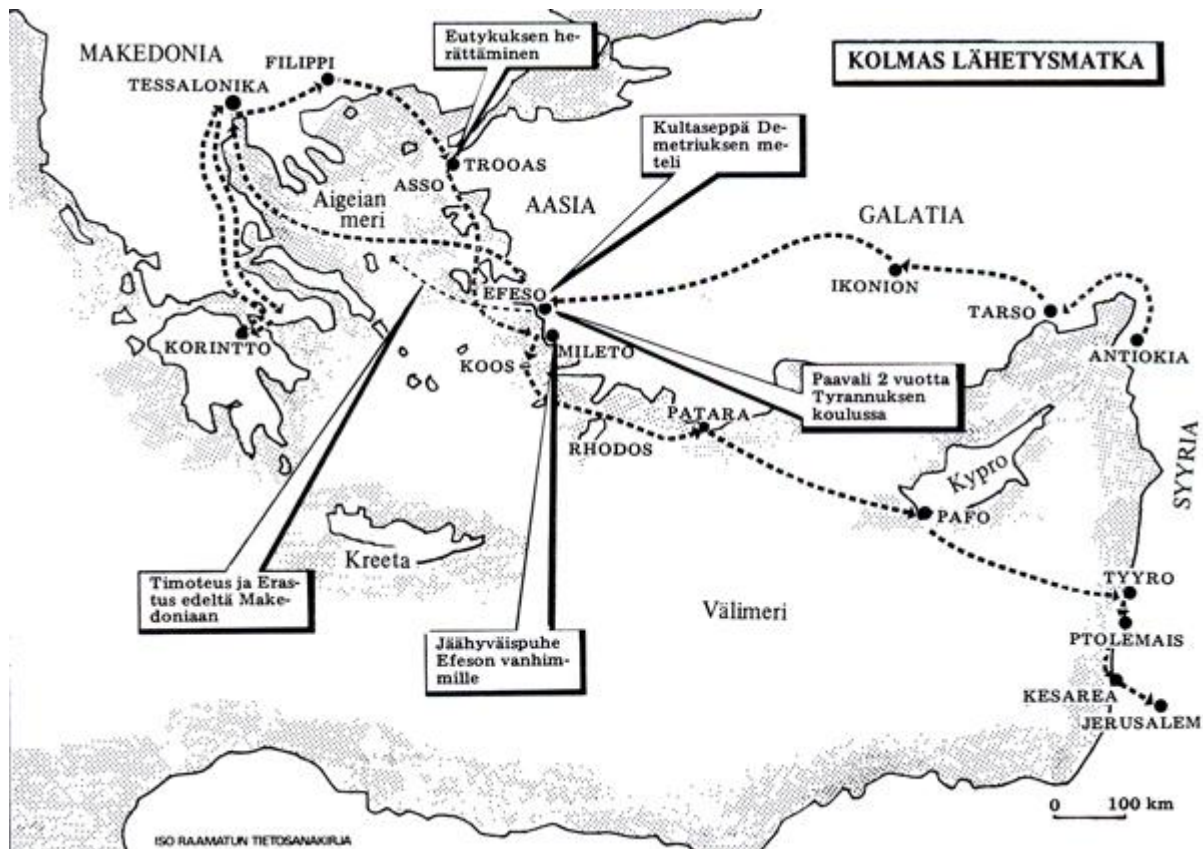

PAAVALI SIDOTAAN JERUSALEMISSA

1. Kertomuksen taustatietoja
 - a) Kertomuksen tapahtumapaikka

Ajallinen yhteys muihin

Paavalin kolmas lähetysmatka päättyy Jerusalemiin. On kulunut n. 25 vuotta siitä, kun Jeesus käänsi Sauluksen vainoajasta apostoliksi.

b) Kertomuksessa esiintyvät henkilöt
Agabus, profeetta.

c) Vieraat termit

2. Itse kertomus Raamatusta rinnakkaispaikkoineen

Apt. 21:1–40, 22:1–30

Kun olimme eronneet heistä (Efeson seurakunnan vanhimmat) ja lähteneet purjehtimaan, laskimme suoraan Koos-saareen ja seuraavana päivänä Rodoon ja sieltä Pataraan. Siellä tapasimme Foinikiaan menevän laivan, astuimme siihen ja lähdimme purjehtimaan. Kun Kypro rupesi näkymään ja oli jäänyt meistä vasemmalle, purjehdimme Syyriaan ja nousimme maihin Tyyrossa; siellä näet laivan oli määrä purkaa lastinsa. Tavattuamme opetuslapset me viivyimme siellä seitsemän päivää. Hengen vaikutuksesta he varoittivat Paavalia menemästä Jerusalemiin. Mutta kun olimme viettäneet loppuun ne päivät, lähdimme matkalle, ja kaikki saattoivat vaimoineen ja lapsineen meitä

kaupungin ulkopuolelle saakka. Me laskeuduimme rannalla polvillemme ja rukoilimme; ja sanottuamme jäähyväiset toisillemme astuimme laivaan, ja he palasivat kotiinsa.

Paavali Kesareassa Filippuksen luona

Tyyrosta me saavuimme Ptolemaikseen, ja siihen päättyi purjehduksemme. Ja me tervehdimme veljiä siellä ja viivymme päivän heidän luonansa. Mutta seuraavana päivänä me lähdimme sieltä ja tulimme Kesareaan, jossa menimme evankelista Filippuksen luona, joka oli yksi niistä seitsemästä (diakonista), ja jäimme hänen tykönsä. Hänellä oli neljä tytärtä, neitsyttä, joilla oli profetoimisen lahja. Siellä me viivymme useita päiviä.

Agabus ennustaa, että Paavali sidotaan Jerusalemissa

Niin tuli sinne Juudeasta eräs profeetta, nimeltä Agabus. Tultuaan meidän luoksemme hän otti Paavalin vyön, sitoi sillä jalkansa ja kätensä ja lausui: "Näin sanoo Pyhä Henki: 'Sen miehen, jonka vyö tämä on, juutalaiset näin sitovat Jerusalemissa ja antavat pakanain käsiin.'" Kun sen kuulimme, pyysimme, sekä me että ne, jotka siellä asuivat, ettei hän menisi Jerusalemiin. Silloin Paavali vastasi ja sanoi: "Mitä te teette, kun itkette ja särjette minun sydäntäni. Sillä minä olen valmis, en ainoastaan käymään sidottavaksi, vaan myöskin kuolemaan Jerusalemissa Herran Jeesuksen nimen tähden." Kun hän ei taipunut, niin me rauhoituimme ja sanoimme: "**Tapahdukoon Herran tahto.**"

Paavali menee Jerusalemiin

Niiden päivien kuluttua me hankkiuduimme ja menimme ylös Jerusalemiin. Meidän kanssamme tuli myös opetuslapsia Kesareasta, jotka veivät meidät majapaikkaamme, erään vanhan opetuslapsen, kyprolaisen Mnasonin, luo. Saavuttuamme Jerusalemiin veljet ottivat meidät iloiten vastaan.

Seuraavana päivänä Paavali meni meidän kanssamme Jaakobin luo, ja kaikki vanhimmat tulivat sinne saapuville. Kun hän oli heitä tervehtinyt, kertoi hän kohta kohdalta kaikki, mitä Jumala hänen palveluksensa kautta oli tehnyt pakanain keskuudessa. Sen kuultuaan he ylistivät Jumalaa ja sanoivat Paavalille: "Sinä näet, veli, kuinka monta tuhatta juutalaista on tullut uskoon, ja he ovat kaikki lainkiivailijoita. Mutta heille on kerrottu sinusta, että sinä opetat kaikkia pakanain seassa asuvia juutalaisia luopumaan Mooseksesta ja kiellät heitä ympärileikkaamasta lapsiaan ja vaeltamasta säädettyjen tapojen mukaan. Mitä siis on tehtävä? Varmaankin on suuri joukko kokoontuva, sillä he saavat kuulla sinun tulleen. Tee siis tämä, minkä me nyt sinulle sanomme. Meillä on täällä neljä miestä, joilla on lupaus täytettävänä. Ota ne luoksesi ja

11.10.2015

puhdistasi itsesi heidän kanssansa ja maksa kulut heidän puolestaan, että he saisivat leikkauttaa tukkansa; siitä kaikki huomaavat, ettei ole mitään perää siinä, mitä heille on kerrottu sinusta, vaan että sinäkin vaellat lain mukaan ja noudatat sitä. Mutta uskoon tulleista pakanoista me olemme päättäneet ja kirjoittaneet, että heidän on välttäminen epäjumalille uhrattua ja verta ja lihaa, josta ei veri ole laskettu, ja haureutta."

Silloin Paavali otti ne miehet luokseen, ja kun hän seuraavana päivänä oli puhdistanut itsensä heidän kanssaan, meni hän pyhäkköön ja ilmoitti, milloin heidän puhdistumispäivänsä tulisivat päättymään, jota ennen heidän kunkin edestä oli tuotava uhri. Mutta kun ne seitsemän päivää olivat päättymässä, näkivät Aasiasta tulleet juutalaiset hänet pyhäkössä, kiihottivat kaiken kansan ja kävivät häneen käsiksi ja huusivat: "Israelin miehet, auttakaa! Tämä on se mies, joka kaikkialla opettaa kaikkia ihmisiä meidän kansaamme ja lakiamme ja tätä paikkaa vastaan, onpa vielä tuonut kreikkalaisia pyhäkköönkin ja saastuttanut tämän pyhän paikan." Sillä he olivat ennen nähneet efesolaisen Trofimuksen kaupungilla hänen kanssaan ja luulivat, että Paavali oli tuonut hänet pyhäkköön. Koko kaupunki tuli liikkeelle, ja väkeä juoksi kokoon; ja he ottivat Paavalin kiinni, raastoivat hänet ulos pyhäköstä, ja heti portit suljettiin. Kun he tahtoivat hänet tappa, sai sotaväenosaston päällikkö sanan, että koko Jerusalemi oli kuohuksissa. Tämä (sotaväenosaston päällikkö) otti heti paikalla mukaansa sotilaita ja sadanpäämiehiä ja riensi alas heidän luoksensa. Kun he näkivät päällikön ja sotilaat, lakkasivat he lyömästä Paavalia.

Paavali sidotaan

Silloin päällikkö astui esiin, otatti hänet kiinni ja käski sitoa hänet kaksilla kahleilla ja kysyi, kuka hän oli ja mitä hän oli tehnyt. Mutta kansanjoukosta huusivat toiset sitä, toiset tätä. Koska hän melun tähden ei voinut saada varmaa selkoa, käski hän viedä hänet kasarmiin. Kun Paavali tuli portaille, täytyi sotamiesten kantaa häntä kansan väkivallan tähden; sillä suuri kansanpaljous seurasi perässä ja huusi: "Vie pois hänet!" Kun oltiin kuljettamassa Paavalia sisälle kasarmiin, sanoi hän päällikölle: "Onko minun lupa sanoa sinulle jotakin?" Niin tämä sanoi: "Osaatko sinä siis kreikkaa? Etkö sitten olekaan se egyptiläinen, joka hiljakkoin villitsi ne neljätuhatta murhamiestä ja vei heidät erämaahan?" Niin Paavali sanoi: "Minä olen juutalainen mies, Tarson, tunnetun Kilikian kaupungin, kansalainen; pyydän sinua, salli minun puhua kansalle." Kun hän (osaston päällikkö) sen salli, niin Paavali, seisoen portailla, viittasi kädellään kansalle; ja kun oli syntynyt syvä hiljaisuus, puhui hän heille heprean kielellä ja sanoi:

Paavalin puolustuspuhe:

"Miehet, veljet ja isät, kuulkaa, mitä minä nyt teille puolustukseksi puhun." Kun he kuulivat hänen puhuvan heille heprean kielellä, syntyi vielä suurempi hiljaisuus. Paavali sanoi: "Minä olen juutalainen, syntynyt Kilikian Tarsossa, mutta kasvatettu tässä kaupungissa ja Gamalielin jalkojen juuressa opetettu tarkkaan noudattamaan isien lakia; ja minä kiivailin Jumalan puolesta, niin kuin te kaikki tänä päivänä kiivaillette. Minä vainosin tätä tietä aina kuolemaan asti, sitoen ja heittäen vankeuteen sekä miehiä että naisia, niin kuin myös ylimmäinen pappi voi minusta todistaa, ja kaikki vanhimmat. Minä sain heiltä myös kirjeitä veljille Damaskoon, ja minä matkustin sinne tuodakseni nekin, jotka siellä olivat, sidottuina Jerusalemiin rangaistaviksi.

Niin tapahtui, kun minä matkalla ollessani lähestyin Damaskoa, että keskipäivän aikaan yhtäkkiä taivaasta leimahti suuri valo minun ympärilläni; ja minä kaaduin maahan ja kuulin äänen sanovan minulle: 'Saul, Saul, miksi vainoat minua?' Niin minä vastasin: 'Kuka olet, herra?' Hän sanoi minulle: 'Minä olen Jeesus Nasaretilainen, jota sinä vainoat.' Minun seuralaiseni näkivät kyllä valon, mutta eivät kuulleet sen ääntä, joka minulle puhui. Minä sanoin: 'Herra, mitä minun pitää tekemän?' Herra sanoi minulle: 'Nouse ja mene Damaskoon, niin siellä sinulle sanotaan kaikki, mikä sinulle on tehtäväksi asetettu.' Kun minä sen valon kirkkaudesta tulin näkemättömäksi, taluttivat seuralaiseni minua kädestä, ja niin minä tulin Damaskoon. Eräs mies, hurskas lain mukaan, nimeltä Ananias, josta kaikki siellä asuvat juutalaiset todistivat hyvää, tuli minun tyköni, astui eteeni ja sanoi minulle: 'Saul, veljeni, saa näkösi jälleen.' Sillä hetkellä minä sain näköni ja katsoin häneen. Niin hän sanoi: 'Meidän isiemme Jumala on valinnut sinut tuntemaan hänen tahtonsa ja näkemään Vanhurskaan ja kuulemaan hänen suunsa äänen; sillä sinä olet oleva hänen todistajansa kaikkien ihmisten edessä, sen todistaja, mitä olet nähnyt ja kuullut. Nyt, mitä viivyttelät? Nouse, huuda avuksi hänen nimeänsä ja anna kastaa itsesi ja pestä pois syntisi.'

Kun olin palannut Jerusalemiin, tapahtui minun rukoillessani pyhäkössä, että minä jouduin hurmoksiin ja näin hänet. Hän sanoi minulle: 'Riennä ja lähde pian pois Jerusalemista, sillä he eivät ota vastaan sinun todistustasi minusta.' Minä sanoin: 'Herra, he tietävät itse, että minä panin vankeuteen ja ruoskitin jokaisessa synagoogassa niitä, jotka uskoivat sinuun. Kun Stefanuksen, sinun todistajasi, veri vuodatettiin, olin minäkin läsnä, hyväksyin sen ja vartioin hänen surmaajiensa vaatteita.' Hän sanoi minulle: 'Mene, sillä minä lähetän sinut kauas pakanain tykö.'"

Rooman kansalaisuudesta on taas hyötyä

Tähän sanaan asti he kuuntelivat häntä; mutta silloin he korottivat äänensä ja sanoivat: "Pois maan päältä tuommoinen! Sillä ei hän saa elää." Kun he huusivat ja heittelivät vaatteitaan ja viskoivat tomua ilmaan, käski päällikkö viedä hänet kasarmiin, ja saadakseen tietää, mistä syystä he niin hänelle huusivat. Päällikkö määräsi hänet (Paavalin) ruoskimalla tutkittavaksi. Mutta kun he olivat oikaisseet hänet ruoskittavaksi, sanoi Paavali siinä seisovalle sadanpäämiehelle: "Onko teidän lupa ruoskia Rooman kansalaista, vieläpä ilman tuomiota?" Kun sadanpäämies sen kuuli, meni hän päällikölle ilmoittamaan ja sanoi: "Mitä aiot tehdä? Tämä mies on Rooman kansalainen." Niin päällikkö meni Paavalin luo ja sanoi hänelle: "Sano minulle: oletko sinä Rooman kansalainen?" Hän vastasi: "Olen." Niin päällikkö sanoi: "Minä olen paljon rahalla hankkinut itselleni tämän kansalaisoikeuden." Paavali sanoi: "Mutta minulla se on syntymästäni asti." Silloin ne, joiden piti häntä tutkia, lähtivät heti hänen luotaan. Myös päällikkö peljästyi saatuaan tietää, että Paavali oli Rooman kansalainen, kun oli sidottanut hänet.

Mutta seuraavana päivänä, koska hän tahtoi saada varman tiedon, mistä juutalaiset häntä syyttivät, päästi hän Paavalin siteistä ja käski ylipappien ja koko neuvoston kokoontua, vei Paavalin alas ja asetti hänet heidän eteensä.

3. Kertomuksen keskeinen opetus

Paavali oli saanut Pyhän Hengen voiman ja rohkeuden. Hän tiesi, että kaikki, mitä tapahtuisi, tapahtuisi Jumalan sallimuksesta. Meidänkin pitäisi uskoa Jumalan käsiin kaikki tarpeemme ja huolemme ja luottaa siihen, että Hän varmasti johtaa elämäämme. "Heittäkää kaikki murheenne hänen päällensä, sillä hän pitää teistä huolen." 1 Piet. 5:7.

4. Muita vastaavia kertomuksia Raamatussa

Isä meidän -rukouksessa anomme: "Tapahtukoon sinun tahtosi myös maan päällä niin kuin taivaassa."

Jeesus rukoili ennen kärsimistään: "Isä, jos sinä tahdot, niin ota pois minulta tämä malja; älköön kuitenkaan tapahtuko minun tahtoni, vaan sinun."

5. Opeteltava Raamatun lause

"Tapahtukoon Herran tahto."

6. Lauluehdotus SK 389

En pelkää kalliolla jos onkin myrskysää.
Ei aallot sinne yllä ne vaikka tyrskyää.
Mun kallioni, Kristus, se kyllä kantaa mun.
Siis rauhallisna aivan mä siihen turvaudun.

Siis kiitos olkoon Herran, Hän auttajamme on.
Hän maailmalle suonut on turvakallion.
Ei pakko kahlehissa nyt käydä kauempaa.
Jok ainut vankiraukka jo vapaa olla saa.

Joel Blomqvist 1877,

sävel On kesän kirkas huomen Hjalmar Backman 1882-1935

En pelkää kalliolla

Joel Blomqvist 1877

Hjalmar Backman 1882-1935

♩ = 140

The musical score is written in treble clef with a key signature of two flats (B-flat and E-flat) and a 3/4 time signature. It consists of four staves of music. The lyrics are written below the notes, with hyphens indicating syllables that span across multiple notes. The lyrics are: 'En pel - kää kal - li - ol - la, jos on - kin myrs - ky - sää. Ei aal - lot sin - ne yl - lä ne vaik - ka tyrs - ky - ää. Mun kal - li - o - ni, Kris - tus, se kyl - lä kan - taa mun. Siis rau - hal - lis - na ai - van mä sii - hen tur - vau - dun.'

7. Tehtäviä / kysymyksiä

8. Muuta huomioitavaa

11.10.2015

